

ה"ת 43908/04/19 - ידידיה אפרים משולמי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 43908-04-19 משולמי נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט ארנון איתן
מבקש ידידיה אפרים משולמי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

השתלשלות העניינים:

1. בפניי בקשה להחזר 3 מסוקים (להלן: "התפוסים"), בהתאם להוראת סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי").

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוען את העבירות הבאות: פעולה הטעונה רישוי לפי סעיף 2 לחוק הטיס- עבירה לפי סעיף 42(ב)(1) לחוק הטיס, התשע"א-2011 (להלן: "חוק הטיס"). הפעלת כלי טיס לא רשום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה, בניגוד להוראת סעיף 56(א) - עבירה לפי סעיף 142(א)(19) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס בניגוד לכללי טיסה שנקבעו לפי סעיף 72, עבירה לפי סעיף 142 (א)(32) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס ללא תעודת כושר טיסה או שלא בהתאם לתנאי התעודה בניגוד להוראת סעיף 63(א), עבירה לפי סעיף 142 (א)(22) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס לא מסומן בניגוד להוראות לפי סעיף 56(א), עבירה לפי סעיף 142 (א)(21) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס בניגוד להוראות חוק הטיס באופן שיש בו לגרום סכנה לחיי אדם, עבירה לפי סעיף 142(ב)(7) לחוק הטיס.

3. על פי הנטען בין התאריכים 27.5.18 ועד 18.12.18 החזיק המבקש בבעלותו בארבעה כלי טיס (3 מסוקים ומטוס זעיר משקל) להלן: ("כלי הטיס").

באישום הראשון תיאור אודות המראה ממנחת פיראטי והטסת מסוק מסוג R22 באזור אסור טיסה. עוד נטען כי כלי הטיס לא סומן בסימני לאומיות ורישום והטסתו נעשתה מבלי שיש לגביו תעודת כושר, והוא אינו רשום בפנקס הרישום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה.

באישום השני תיאור הטסתו של מסוק 2418 באזור אסור לטיסה, כשבאותה עת מבצע חיל האוויר הישראלי טיסת אימון במטוס מסוג קרנף (להלן: "המטוס"). על פי הנטען, המסוק לא זוהה במכשירים האלקטרוניים

שבמטוס, דבר שהיווה (על רקע המרחק הקצר ביניהם), סיכון לתאונה אווירית. מחשש להתנגשות, נאלץ טייס המשנה להסיט את המטוס ממסלולו המתוכנן ולאחר מכן שב אליו.

באישום השלישי תיאור הטסתו של מטוס זעיר ממנחת פיראטי באזור אסור לטיסה, ומבלי שהמטוס מסומן בסימני לאומיות ורישום, והוא אינו רשום בפנקס הרישום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה.

באישום הרביעי ריבוי אירועים בהן נטען כי המבקש הטיס מסוק באזור אסור לטיסה ומבלי שהוא מסומן בסימני לאומיות ורישום, והוא אינו רשום בפנקס הרישום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה.

תמצית טיעוני הצדדים:

4. המבקש מנמק את בקשתו בעובדה כי משהסתיים הליך החקירה והוגש כתב האישום, הרי שאין עוד צורך בהחזקת התפוסים על ידי המשיבה. נטען, כי מטוסו הושב אליו, והותרתם של המסוקים באחסנה ממושכת ללא טיפול בצמוד לחופי הים התיכון גורמת להם נזק רב ופגיעה בערכם. בנסיבות אלו עותר המבקש לשחרורם בתנאים והגבלות, תוך התחייבות מצדו שלא לטוס בהם עד תם ההליכים המשפטיים, או עד הסדרה מפורשת. המבקש מוסיף כי קיים לו צורך בהם כמוצגים זאת לצורך הדרכה (זאת מבלי לבצע בהם טיסות).

5. המשיבה מתנגדת לבקשה משני טעמים: צורך מניעת, ובקשת חילוט עתידית שתוגש על ידה ככל והמבקש יורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. לטענתה, לא ניתן לתת אמון במבקש שלא ימשיך לבצע את העבירות, זאת על רקע עבר רלבנטי, וביצוע עבירות חוזרות הנעשות על ידו משך שנים. בעניין זה מפנה המשיבה להחלטה קודמת שניתנה בעניין זה במהלך חודש ינואר 2019, במסגרתה נקבע כי ההחזקה בתפוסים נדרשת לא רק משום צורך חקירתי כי אם גם משום צורך מניעתי. על פיה חלק מאותן טיסות בוצעו על ידו אף לאחר הגשת כתב האישום, זאת למרות התחייבות מצדו בפני גורמים בחיל האוויר שיימנע מלעשות כן. עוד נטען, כי רישונו של המבקש לא חודש מאז 2013, ובהמשך אף בוטל, זאת על רקע ההפרות אותן ביצע, זאת מעבר לעובדה שאותם תפוסים אינם כשירים לשימוש כעת.

6. בהתייחס לטענה בנוגע לכך שמטוסו של המשיב הושב לו, ציינה המשיבה, כי משנהרס מסלול ההמראה הפיראטי אותו הקים המבקש, לא קיים עוד צורך מניעתי ביחס אליו. בהתייחס לטענה בדבר העדר טיפול ונזק מתמשך שנגרם לתפוסים, ציינה המשיבה, כי בתיאום עם רשות שדות התעופה (שהתפוסים מאוחסנים בשטחה), יוכל המבקש להגיע למקום ולבצע את הטיפולים הנדרשים, זאת בכפוף לריקון מכלי הדלק.

דין:

7. בהתאם להלכה, קיימות שלוש תכליות עיקריות לתפיסת חפצים מכוח סעיף 32 לפקודה ולהחזקה בהם: תכלית מניעתית: באשר לחפץ שעלול לשמש לביצוע עבירה (ראו: רע"פ 1792/99 גאלי נגד משטרת ישראל, פד"י נג (3), 312).

תכלית ראייתית: באשר לחפץ שעשוי לשמש כראיה בהליך המשפטי, ותכלית של חילוט: באשר לחפץ בו נעשה שימוש לצורך עבירה, או חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה (ראו: רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.8.08)). תכלית זו מאפשרת למערכת אכיפת החוק לממש את סמכות הענישה שניתנה בידי בית המשפט לחלט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש הנגזר על עבריו, והיא נועדה להבטיח כי יכולתו זו של בית המשפט לא תסוכל (ראו: בש"פ 342/06 לרגו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.06)).

8. בעניינו, נטען לקיומה של הצדקה להמשך ההחזקה בתפוסים משום צורך מניעתי ובקשת חילוט עתידית. בנסיבות אלו יש לבחון האם החשש לשימוש בתפוסים לצורך ביצועה של עבירה עתידית עודנו קיים, ומהי עוצמתו, והאם ניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעים חלופיים שפגיעתם במבקש ובקניינו הינה פחותה. במסגרת איזון זה, יש לבחון אם ניתן לשחרר את התפוסים אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתם, ואם כן, באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקניין של בעל הזכות בנכס התפוס.

(ראו: בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.5.00), בש"פ 555/07 יחיא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.07)).

9. לאחר עיון בחומר שהוגש לעיוני לרבות החלטות קודמות שניתנו בעניין זה, וכן עמדת המבקש כפי שהוצגה בדיון שנערך בפניי (ראו: פרוטוקול מיום 19.5.19 שורות 13-14), אני סבור כי במקרה זה מתקיימות רוב רובן של עילות התפיסה המנויות בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי, ויש לדחות את הבקשה.

10. המדובר בתפוסים אשר באמצעותם בוצעו לכאורה אותן העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום. בעניין זה ראוי להפנות לכתב האישום וריבוי העבירות שבוצעו לכאורה בין החודשים מאי 2018 - דצמבר 2018. בעיקר יש להפנות לאישום מספר 2 המשקף סיטואציה חמורה בה הסיכון מהמעשים הנטענים כמעט והתממש. בנוסף לכך, מתקיימת בעניינו תכלית מניעתית מובהקת, שמטרתה למנוע מהמבקש להמשיך ולעשות בתפוסים שימוש המנוגד לחוק. בעניינו, המדובר במי שנוקט בדפוס פעולה מתמשך של "דין עצמי" ופעולות הנעשות בניגוד לחוק, זאת על אף הרשעה קודמת באותו עניין והחלטות שיפוטיות הניתנות בעניינו. בנסיבות אלו מידת האמון שניתן לתת במבקש אינה גבוהה. יתר על כן, במעשים המיוחסים לו גלום סיכון ממשי לחיי אדם, כפי שהדבר בא בעיקר לידי ביטוי באישום מספר 2 שהוזכר לעיל.

בעניין זה יש גם להפנות להחלטה קודמת שניתנה בעניין התפוסים במסגרתה התקבל ערר המדינה על

ההחלטה לשחרורם של התפוסים. במסגרת אותה החלטה נקבע בין היתר:

"... לאינטרס החקירתי מצטרפת במקרה זה עילת תפיסה מניעתית מובהקת מהרף הגבוה, וזאת לנוכח החשש המובהק כי השבת התפוסים לידי המבקש תביא להמשך הפרת החוק, וזאת נוכח עמדתו העיקשת כי מעשיו מותרים, על אף החלטות כל הגורמים המוסמכים, לרבות בתי המשפט"

(ע"ח 20833-01-19 מדינת ישראל נגד משולמי (מיום 16.1.19)).

11. אוסיף, כי האופן בו מוחזקים התפוסים כעת נותן מענה ראוי לטענות בדבר נזק שנגרם להם או ירידת ערך כתוצאה מאחסנתם. לכך יש להוסיף, כי בהתאם להצהרת ב"כ המשיבה אין מניעה שהמבקש יגיע למקום האחסנה המצוי בשדה התעופה בהרצליה ויטפל בתפוסים. גם האבחנה אותה ערך נציג המשיבה בין המטוס שהוחזר למבקש, לבין התפוסים שבחזקתה מקובלת עליי. את הטענה בדבר רצונו של המבקש להחזיקם כמוצג לצורך הדרכה והצגתם בפני תיירים שיבקרו אצלו ראיתי לדחות. ממילא, לצד תכלית מניעתית עומדת במקרה זה גם החזקת התפוסים לתכלית של חילוט, על רקע הגשת כתב האישום, ולפיכך המשך החזקתם נועדה להבטיח את החילוט בסופו של ההליך הפלילי.

12. במכלול הדברים הבקשה נדחית. התפוסים יישארו בידי המשיבה עד תום ההליכים המשפטיים.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

לבקשת המבקש תועבר ההחלטה לפקס מספר: 02-9944275

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר הצדדים.